

ADVIES

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

ALGEMENE KAMER

Onderwerp

Advies inzake het door de heer mr. drs. C.M.J.E.P. Meerts van Meerts Rechtspraak, namens Keho B.V., Kampstraat 25 te Susteren, ingediende pro forma bezwaarschrift van 13 november 2020 (ontvangen op 16 november 2020). Het bezwaarschrift is gericht tegen het voorgenomen besluit van het college van burgemeester en wethouders van 6 oktober 2020 (gepubliceerd op 7 oktober 2020), nadien bestendigd door de gemeenteraad op 16 december 2020, (gepubliceerd op 17 december 2020), waarbij over wordt gegaan tot het aanwijzen van gronden nabij knooppunt Vonderen (Sint Joost) waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wet voorkeursrecht gemeenten van toepassing zijn.

Adviescommissie

De adviescommissie bezwaarschriften ex artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht jo. de Verordening commissie bezwaarschriften gemeente Echt-Susteren 2014, bestaande uit de heer mr. J.H.G. Levels (voorzitter), mevrouw mr. J. Devoi (lid) en de heer mr. F.L.J. van Vloten (lid), komt op basis van het gestelde in het bezwaarschrift, het gemeentelijk verweerschrift en na kennisname van de overige op de zaken betrekking hebbende stukken tot de volgende bevindingen.

Ontvankelijkheid bezwaarschrift

Besluit

Het voorliggende bezwaarschrift is gericht tegen een besluit als bedoeld in artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), te weten een besluit tot vestiging van een voorkeursrecht op basis van de Wet voorkeursrecht gemeenten (hierna: Wvg).

Belanghebbende

Ingevolge artikel 1:2 van de Awb wordt onder een belanghebbende verstaan: "degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken". Reclamant heeft in verband met de op zijn percelen gerichte besluit een objectief aanwijsbaar en bijzonder individueel belang bij het bestreden besluit. Dit leidt tot de conclusie, dat reclamant als rechtstreeks belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid van de Awb kan worden aangemerkt.

Bekendmaking besluit

De gemeenteraad heeft bij besluit van 16 december 2020 op grond van artikel 2 juncto 5 van de Wvg definitief de gronden aangewezen waarop de hiervoor genoemde artikelen van de Wvg van toepassing zijn. Dit besluit is in werking getreden en betreft de bestendiging van het voorkeursrecht zoals dat door voorlopige aanwijzing door het college gevestigd is.

Het besluit van het college van 6 oktober 2020 (verzonden op 7 oktober 2020) tot vestiging van een voorlopig voorkeursrecht is als gevolg van de inwerkingtreding van het definitieve door de gemeenteraad gevestigde voorkeursrecht van rechtswege vervallen.

Indien bezwaar aanhangig is tegen een besluit tot voorlopige aanwijzing en dit besluit vervallen is

omdat een aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad in werking is getreden, wordt het bezwaar ingevolge artikel 6, derde lid van de Wvg mede geacht te zijn gericht tegen het besluit van de gemeenteraad.

Ingevolge de artikelen 6:7 en 6:8 van de Awb kan binnen zes weken nadat het besluit is bekendgemaakt een bezwaarschrift worden ingediend. In het voorliggende geval betekent dit, dat de bezwaartermijn op 18 november 2020 is geëindigd. Het pro forma bezwaarschrift van reclamant is ontvangen op 16 november 2020 en derhalve tijdig ingediend.

De commissie concludeert, dat het bezwaarschrift ontvankelijk is.

Inhoud bezwaren

De bezwaren van reclamanten kunnen als volgt worden samengevat:

1. Reclamant wordt onevenredig getroffen in verhouding met het door het besluit te dienen belangen. Er is verder onvoldoende blijk van nut en noodzaak van het vestigen van een voorkeursrecht ter plaatse.
2. De gemeenteraad past de Wvg niet toe waarvoor deze is bedoeld, mede gelet op de rol van provincie Limburg.

Reclamant verzoekt voorts om vergoeding van de kosten van de bezwaarprocedure als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid van de Awb.

Inzagerecht

Aan partijen is op grond van artikel 7:4 van de Awb de mogelijkheid geboden om de op de zaak betrekking hebbende stukken in te zien.

Verloop van de procedure

Bij besluit van 6 oktober 2020 (gepubliceerd op 7 oktober 2020) heeft het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) op grond van artikel 6 van de Wvg gronden voorlopig aangewezen als gronden waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wvg van toepassing zijn. De aangewezen gronden zijn gelegen nabij knooppunt Vonderen (St Joost) in de driehoek die wordt ingesloten door de rijkswegen A2 en A73 en de provinciale weg N276, een en ander zoals nader aangegeven op de bij het besluit behorende en daarvan onderdeel uitmakende kadastrale kaart en de lijst van voorlopig aangewezen gronden.

Dit besluit is één dag na publicatie in de Staatscourant in werking getreden en vervalt van rechtswege binnen drie maanden na dagtekening of zoveel eerder als een aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad in werking treedt.

Reclamant heeft tegen dit besluit een (pro forma) bezwaarschrift ingediend. Dit (pro forma) bezwaarschrift werd nadien aanvullend van de vereiste nadere gronden voorzien.

De gemeenteraad heeft vervolgens bij besluit van 16 december 2020 (gepubliceerd op 17 december 2020) op grond van artikel 2 juncto 5 van de Wvg bovenvermelde gronden aangewezen als gronden waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wvg van toepassing zijn.

Dit besluit is één dag na publicatie in de Staatscourant in werking getreden en geldt voor een termijn van drie jaar, tenzij vóór die tijd een structuurvisie, bestemmingsplan of inpassingsplan is vastgesteld.

Doordat het besluit van de gemeenteraad van 16 december 2020 inzake definitieve aanwijzing van bedoelde gronden, waarbij het voorkeursrecht is bestendig, in werking is getreden, is het besluit van het college tot voorlopige aanwijzing van de gronden van rechtswege vervallen. Het ingediende bezwaarschrift wordt op grond van artikel 6, derde lid van de Wvg aangemerkt als tevens te zijn gericht tegen het besluit van de gemeenteraad. De bevoegdheid om te beslissen op het ingediende bezwaarschrift is daarmee overgegaan op de gemeenteraad.

Tegen het raadsbesluit blijken overigens geen (nieuwe) bezwaren te zijn ingediend.

Aangezien in verband met de landelijke maatregelen ter bestrijding van het coronavirus (COVID-19) het houden van fysieke hoorzittingen van de Commissie bezwaarschriften om gezondheids- en veiligheidsredenen vooralsnog ongewenst geacht werd, was partijen verzocht of zij er mee konden instemmen dat de commissie het bezwaarschrift schriftelijk behandelt (zonder hoorzitting). Reclamant had aangegeven hiermee akkoord te gaan.

Op 7 mei 2021 is het gemeentelijk verweerschrift ten aanzien van het ingediende bezwaarschrift aan reclamant gezonden, waarbij de mogelijkheid geboden werd om hierop vóór 1 juni 2021 te reageren. Reclamant heeft ter zake een reactie ingediend.

Beoordeling bezwaarschriften

De commissie toetst het bestreden besluit onder meer aan de eisen gesteld in de Awb. Zo moet het besluit zorgvuldig zijn voorbereid en voldoende zijn gemotiveerd. In casu gaat het om de vraag of de gemeenteraad terecht en op goede gronden heeft besloten om het voorkeursrecht te vestigen op het perceel van reclamant.

Wettelijk kader

Ingevolge artikel 2 van de Wvg, zoals die luidde ten tijde van belang, kan de gemeenteraad gronden aanwijzen, waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van toepassing zijn.

In artikel 5, eerste lid van de Wvg is bepaald, dat in afwijking van de artikelen 3, eerste lid, en 4, eerste lid, ook gronden voor aanwijzing in aanmerking komen die nog niet zijn opgenomen in een bestemmingsplan, inpassingsplan, of structuurvisie, maar waarbij in het besluit tot aanwijzing aan de betrokken gronden een niet-agrarische bestemming wordt toegedacht en waarvan het gebruik afwijkt van die bestemming. In het besluit tot aanwijzing wordt aangegeven of nadien nog zal worden overgegaan tot het vaststellen van een structuurvisie.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, kunnen burgemeester en wethouders gronden voorlopig aanwijzen, mits bij het hiertoe strekkend besluit aan die gronden een niet-agrarische bestemming is toegeacht en het gebruik afwijkt van de toegedachte bestemming. Het besluit vervalt drie maanden na dagtekening of zoveel eerder als een besluit van de gemeenteraad tot aanwijzing ingevolge artikel 3, 4 of 5 in werking treedt van rechtswege.

Ingevolge artikel 7, eerste lid van de Wvg ligt het besluit tot aanwijzing of voorlopige aanwijzing voor eenieder ter inzage op een door burgemeester en wethouders aangewezen plaats. Zij maken de terinzagelegging bekend in de Staatscourant, in één of meer dag- of nieuwsbladen die in de gemeente verspreid worden en voorts op de gebruikelijke wijze. Het besluit treedt in werking de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin de terinzagelegging bekend is gemaakt.

In het tweede lid is bepaald, dat Burgemeester en wethouders een mededeling van de aanwijzing zenden aan ieder van de in het besluit vermelde eigenaren en beperkt gerechtigden. De mededeling bevat een zakelijke beschrijving van de betekenis van de aanwijzing.

Artikel 10, eerste lid, van de Wvg bepaalt dat een vervreemder van grond waarop een voorkeursrecht is gevestigd, eerst tot vervreemding ervan over kan gaan nadat de gemeente in de gelegenheid is gesteld het desbetreffende goed te verkrijgen.

Bevindingen en overwegingen

De commissie is uit de beschikbare informatie gebleken, dat de aanleiding c.q. reden voor de toepassing van de Wvg ter plaatse gelegen was in een door de Provincie Limburg vastgestelde maatschappelijke behoefte aan een beveiligde vrachtwagenparkeerplaats in Midden-Limburg. Op basis van een uitgevoerde verkenning is de locatie "Het Vonderen", gelegen nabij knooppunt Vonderen (St. Joost) in de driehoek die wordt ingesloten door de rijkswegen A2 en A73 en de provinciale weg N276, hierbij als de meest logische en geschikte optie beoordeeld. Deze beveiligde vrachtwagenparkeerplaats zal tevens voorzien in diverse voorzieningen voor de chauffeurs (restau-

rant, wasgelegenheid, toiletten e.d.); daarnaast zijn in een gedeelte van het plangebied een tankstation en een horecavoorziening gepland.

Deze gronden zijn thans overwegend agrarisch in gebruik conform de ter plaatse geldende (agrari-sche) bestemming. Het huidig gebruik van de aangewezen gronden wijkt af van de toegedachte bestemming. Aan deze gronden wordt een nader bij bestemmingsplan uit te werken, niet-agrarische bestemming toegedacht, namelijk een gewenste vrachtwagenparkeerplaats met bijhorende voorzieningen, inclusief voor een gedeelte van het plangebied een tankstation en horeca. Hiermee wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 2 juncto artikel 5, eerste lid van de Wvg.

Met het oog op de ontwikkeling en uitvoering van het toekomstige bestemmingsplan voor het aangewezen gebied acht de gemeente het ongewenst dat derden zich gedurende het planproces aldaar een grondpositie verwerven. Vestiging van een voorkeursrecht ingevolge de Wvg op de gronden waar de beoogde ontwikkeling voorzien is, werd daardoor noodzakelijk geacht. In dit verband wijst de commissie op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) waarin geoordeeld wordt dat uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wvg volgt dat de wetgever met de invoering daarvan heeft beoogd om de positie van gemeenten bij de grondverwerving ten behoeve van de verwezenlijking van het ruimtelijke beleid te versterken door de raad een middel te geven waarmee speculatie kan worden tegengegaan en de regie bij de verwezenlijking van de voorgestane ruimtelijke ontwikkelingen kan worden behouden (zie onder meer de uitspraken van 8 april 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1089 en 19 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1989).

De commissie is van opvatting dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat de raad zijn bevoegdheid om ter plaatse een voorkeursrecht te vestigen heeft gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze bevoegdheid is gegeven, te weten het behoud en de versterking van de regierol van de gemeente bij het verwezenlijken van ruimtelijk beleid.

Ofschoon het initiatief voor de gewenste gebiedsontwikkeling bij de provincie lag, blijkt de gemeente zélf voornemens te zijn om de regie hierop te houden; de ruimtelijke ontwikkeling zal dan ook worden uitgewerkt en vastgelegd in een gemeentelijk bestemmingsplan en niet in een door het provinciebestuur vast te stellen provinciaal inpassingsplan. In dat kader heeft de gemeenteraad dan ook besloten om gronden aan te wijzen waarop de Wvg van toepassing is.

De commissie concludeert in dit verband dan ook dat geen sprake is van strijdigheid met artikel 3:3 van de Awb.

Daarnaast is de commissie niet gebleken dat de raad in zijn besluitvorming geen rekening heeft gehouden met de belangen van reclamant.

De commissie merkt voorts op dat de vestiging van het voorkeursrecht niet tot gevolg heeft dat reclamant zijn eigendomsrechten niet langer kan uitoefenen. Als hij tot verkoop van de percelen zou willen overgaan, moet hij alleen eerst de gemeente in de gelegenheid stellen de gronden te kopen. Dit is inherent aan het voorkeursrecht, zodat daarin ook geen aanleiding ligt voor het oordeel dat de raad misbruik heeft gemaakt van de Wvg.

Daarnaast heeft de Afdeling eerder in haar uitspraak van 11 juli 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:2332) geoordeeld dat de wetgever bij de totstandkoming van de Wvg het met het vestigen van een voorkeursrecht te dienen algemene belang heeft afgewogen tegen het individuele financiële belang van de betrokken grondeigenaren. De Afdeling bevestigt in haar uitspraak van 19 augustus 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:1989) eveneens dat het enkele financiële belang niet meer afzonderlijk in de afweging hoeft te worden betrokken.

Gelet op het voorgaande concludeert de commissie dat de raad in redelijkheid een voorkeursrecht kon vestigen op de aan reclamant toebehorende gronden.

Wellicht ten overvloede merkt de commissie nog op dat eventuele bezwaren tegen de beoogde ruimtelijke ontwikkeling van het betreffende gebied kenbaar gemaakt kunnen worden in het kader van de nog te starten planologische procedure (bestemmingsplanprocedure).

Conclusie

Concluderend is de commissie van oordeel, dat de gemeenteraad terecht en op goede gronden heeft besloten om het voorkeursrecht te vestigen op het perceel van reclamant.

Het voorliggende bezwaarschrift dient naar het oordeel van de commissie dan ook ontvankelijk doch ongegrond te worden verklaard en het besluit dient voorts in stand te blijven.

Ten aanzien van de door reclamant gevraagde proceskostenvergoeding wordt het volgende overwogen. Ingevolge artikel 7:15, tweede lid van de Awb worden de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende, voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Voor een toekenning van de door reclamant gevraagde proceskostenvergoeding in de bezwaarfase als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid van de Awb, acht de commissie geen termen aanwezig, nu in casu geen sprake is van het herroepen van het bestreden besluit wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Advies

Gelet op de desbetreffende bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht, adviseert de commissie de gemeenteraad op grond van bovenvermelde overwegingen om:

1. het ingediende bezwaarschrift ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit in stand te laten;
3. de door reclamant gevraagde proceskostenvergoeding in de bezwaarfase, als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht, af te wijzen.

Echt-Susteren, 7 juli 2021

Namens de voorzitter van de Commissie bezwaarschriften Algemene Kamer

J. Marell,
secretaris

ADVIES

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

ALGEMENE KAMER

Onderwerp

Advies inzake het door de heer [REDACTED] van Achmea Rechtsbijstand, namens de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED], wonende aan de [REDACTED] te Sint Joost, ingediende bezwaarschrift van 16 november 2020 (ontvangen op 17 november 2020). Het bezwaarschrift is gericht tegen het voorgenomen besluit van het college van burgemeester en wethouders van 6 oktober 2020, later vastgesteld door de gemeenteraad op 16 december 2020, (gepubliceerd op 17 december 2020), waarbij over wordt gegaan tot het aanwijzen van gronden nabij knooppunt Vonderen (Sint Joost) waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wet voorkeursrecht gemeenten van toepassing zijn.

Adviescommissie

De adviescommissie bezwaarschriften ex artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht jo. de Verordening commissie bezwaarschriften gemeente Echt-Susteren 2014, bestaande uit de heer mr. J.H.G. Levels (voorzitter), mevrouw mr. J. Devoi (lid) en de heer mr. F.L.J. van Vloten (lid), komt op basis van het gestelde in het bezwaarschrift, het gemeentelijk verweerschrift en na kennisname van de overige op de zaken betrekking hebbende stukken tot de volgende bevindingen.

Verloop van de procedure

Bij besluit van 6 oktober 2020 (gepubliceerd op 7 oktober 2020) heeft het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) op grond van artikel 6 van de Wvg gronden voorlopig aangewezen als gronden waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wvg van toepassing zijn. De aangewezen gronden zijn gelegen nabij knooppunt Vonderen (St Joost) in de driehoek die wordt ingesloten door de rijkswegen A2 en A73 en de provinciale weg N276, een en ander zoals nader aangegeven op de bij het besluit behorende en daarvan onderdeel uitmakende kadastrale kaart en de lijst van voorlopig aangewezen gronden.

Dit besluit is één dag na publicatie in de Staatscourant in werking getreden en vervalt van rechtswege binnen drie maanden na dagtekening of zoveel eerder als een aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad in werking treedt.

Reclamanten hebben tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend.

De gemeenteraad heeft vervolgens bij besluit van 16 december 2020 (gepubliceerd op 17 december 2020) op grond van artikel 2 juncto 5 van de Wvg bovenvermelde gronden aangewezen als gronden waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wvg van toepassing zijn.

Dit besluit is één dag na publicatie in de Staatscourant in werking getreden en geldt voor een termijn van drie jaar, tenzij vóór die tijd een structuurvisie, bestemmingsplan of inpassingsplan is vastgesteld.

Doordat het besluit van de gemeenteraad van 16 december 2020 inzake definitieve aanwijzing van bedoelde gronden, waarbij het voorkeursrecht is bestendigd, in werking is getreden, is het besluit

van het college tot voorlopige aanwijzing van de gronden van rechtswege vervallen. Het ingediende bezwaarschrift wordt op grond van artikel 6, derde lid van de Wvg aangemerkt als tevens te zijn gericht tegen het besluit van de gemeenteraad. De bevoegdheid om te beslissen op het ingediende bezwaarschrift is daarmee overgegaan op de gemeenteraad.

Tegen het raadsbesluit blijken overigens geen (nieuwe) bezwaren te zijn ingediend.

Aangezien in verband met de landelijke maatregelen ter bestrijding van het coronavirus (COVID-19) het houden van fysieke hoorzittingen van de Commissie bezwaarschriften om gezondheids- en veiligheidsredenen vooralsnog ongewenst geacht werd, was partijen verzocht of zij er mee konden instemmen dat de commissie het bezwaarschrift schriftelijk behandelt (zonder hoorzitting). Reclamant had aangegeven hiermee akkoord te gaan.

Op 7 mei 2021 is het gemeentelijk verweerschrift ten aanzien van het ingediende bezwaarschrift aan reclamant gezonden, waarbij de mogelijkheid geboden werd om hierop vóór 1 juni 2021 te reageren. Deze termijn is op verzoek van reclamant verlengd tot 15 juni 2021. Reclamant heeft ter zake per e-mail van 14 juni 2021 aangegeven niet inhoudelijk te reageren op dit verweerschrift.

Ontvankelijkheid bezwaarschrift

Besluit

Het voorliggende bezwaarschrift is gericht tegen een besluit als bedoeld in artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), te weten een besluit tot vestiging van een voorkeursrecht als bedoeld in de Wet voorkeursrecht gemeenten (hierna: Wvg).

Bekendmaking besluit

De gemeenteraad heeft bij besluit van 16 december 2020 op grond van artikel 2 juncto 5 van de Wvg definitief de gronden aangewezen waarop de hiervoor genoemde artikelen van de Wvg van toepassing zijn. Dit besluit is in werking getreden en betreft de bestemming van het voorkeursrecht zoals dat door voorlopige aanwijzing door het college gevestigd is.

Het besluit van het college van 6 oktober 2020 (gepubliceerd op 7 oktober 2020) tot vestiging van een voorlopig voorkeursrecht is als gevolg van de inwerkingtreding van het definitieve door de gemeenteraad gevestigde voorkeursrecht van rechtswege vervallen.

Indien bezwaar aanhangig is tegen een besluit tot voorlopige aanwijzing en dit besluit vervallen is omdat een aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad in werking is getreden, wordt het bezwaar ingevolge artikel 6, derde lid van de Wvg mede geacht te zijn gericht tegen het besluit van de gemeenteraad. De gemeenteraad is voorts het bevoegde orgaan om op de reeds bij het college ingediende en op de bij de raad ingediende (nieuwe) bezwaarschriften te beslissen.

Ingevolge de artikelen 6:7 en 6:8 van de Awb kan binnen zes weken nadat het besluit is bekendgemaakt een bezwaarschrift worden ingediend. In het voorliggende geval betekent dit, dat de bezwaartermijn op 18 november 2020 is geëindigd. Het bezwaarschrift van reclamant is ontvangen op 17 november 2020 en derhalve tijdig ingediend.

Belanghebbende

Ingevolge artikel 1:2 van de Awb wordt onder een belanghebbende verstaan: "degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken". Reclamanten hebben echter blijkens de geraadpleegde stukken geen percelen liggen in het gebied waarop het voorkeursrecht is gevestigd, waardoor aan hen ook geen apart besluit gericht is tot vestiging van het voorkeursrecht op een perceel dat bij hen in eigendom is; zij hebben derhalve geen objectief aanwijsbaar en bijzonder individueel belang bij het bestreden besluit.

Dit leidt tot de conclusie, dat reclamanten niet als rechtstreeks belanghebbenden in de zin van artikel 1:2, eerste lid van de Awb kunnen worden aangemerkt bij het door hen bestreden besluit.

De commissie concludeert, dat het bezwaarschrift niet-ontvankelijk is. Een inhoudelijke beoordeling van de kenbaar gemaakte bezwaren kan dan ook genoegzaam achterwege blijven.

Conclusie

Concluderend is de commissie van oordeel dat, gelet op het feit dat reclamanten geen percelen in eigendom hebben in het door de gemeenteraad aangewezen gebied tot vestiging van het voorkeursrecht, zij daardoor ook niet aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden bij het bestreden besluit. Het bezwaarschrift dient derhalve niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Ten aanzien van de door reclamant gevraagde proceskostenvergoeding wordt het volgende overwogen. Ingevolge artikel 7:15, tweede lid van de Awb worden de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende, voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Voor een toekenning van de door reclamant gevraagde proceskostenvergoeding in de bezwaarfase als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid van de Awb, acht de commissie geen termen aanwezig, nu in casu geen sprake is van het herroepen van het bestreden besluit wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Advies

Gelet op de desbetreffende bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht, adviseert de commissie de gemeenteraad op grond van bovenvermelde overwegingen om:

1. het ingediende bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren;
2. de door reclamant gevraagde proceskostenvergoeding in de bezwaarfase, als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht, af te wijzen.

Echt-Susteren, 7 juli 2021

Namens de voorzitter van de Commissie bezwaarschriften Algemene Kamer

J. Marell,
secretaris

ADVIES

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

ALGEMENE KAMER

Onderwerp

Advies inzake het door [REDACTED] van DLV Advies, namens [REDACTED], wonende aan de [REDACTED] te Sint Joost, ingediende bezwaarschrift van 18 november 2020 (ontvangen op 23 november 2020). Het bezwaarschrift is gericht tegen het voorgenomen besluit van het college van burgemeester en wethouders van 6 oktober 2020, later vastgesteld door de gemeenteraad op 16 december 2020, (gepubliceerd op 17 december 2020), waarbij over wordt gegaan tot het aanwijzen van gronden nabij knooppunt Vonderen (Sint Joost) waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wet voorkeursrecht gemeenten van toepassing zijn.

Adviescommissie

De adviescommissie bezwaarschriften ex artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht jo. de Verordening commissie bezwaarschriften gemeente Echt-Susteren 2014, bestaande uit de heer mr. J.H.G. Levels (voorzitter), mevrouw mr. J. Devoi (lid) en de heer mr. F.L.J. van Vloten (lid), komt op basis van het gestelde in het bezwaarschrift, het gemeentelijk verweerschrift en na kennisname van de overige op de zaken betrekking hebbende stukken tot de volgende bevindingen.

Ontvankelijkheid bezwaarschrift

Besluit

Het voorliggende bezwaarschrift is gericht tegen een besluit als bedoeld in artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), te weten een besluit tot vestiging van een voorkeursrecht op basis van de Wet voorkeursrecht gemeenten (hierna: Wvg).

Belanghebbende

Ingevolge artikel 1:2 van de Awb wordt onder een belanghebbende verstaan: "degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken". Reclamanten hebben in verband met de op hun percelen gerichte besluit een objectief aanwijsbaar en bijzonder individueel belang bij het bestreden besluit. Dit leidt tot de conclusie, dat reclamanten als rechtstreeks belanghebbenden in de zin van artikel 1:2, eerste lid van de Awb kunnen worden aangemerkt.

Bekendmaking besluit

De gemeenteraad heeft bij besluit van 16 december 2020 op grond van artikel 2 juncto 5 van de Wvg definitief de gronden aangewezen waarop de hiervoor genoemde artikelen van de Wvg van toepassing zijn. Dit besluit is in werking getreden en betreft de bestemming van het voorkeursrecht zoals dat door voorlopige aanwijzing door het college gevestigd is.

Het besluit van het college van 6 oktober 2020 (verzonden op 7 oktober 2020) tot vestiging van een voorlopig voorkeursrecht is als gevolg van de inwerkingtreding van het definitieve door de gemeenteraad gevestigde voorkeursrecht van rechtswege vervallen.

Indien bezwaar aanhangig is tegen een besluit tot voorlopige aanwijzing en dit besluit vervallen is

omdat een aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad in werking is getreden, wordt het bezwaar ingevolge artikel 6, derde lid van de Wvg mede geacht te zijn gericht tegen het besluit van de gemeenteraad.

Ingevolge de artikelen 6:7 en 6:8 van de Awb kan binnen zes weken nadat het besluit is bekendgemaakt een bezwaarschrift worden ingediend. In het voorliggende geval betekent dit, dat de bezwaartermijn op 18 november 2020 is geëindigd. Het bezwaarschrift van reclamanten is ontvangen op 18 november 2020 en derhalve tijdig ingediend.

De commissie concludeert, dat het bezwaarschrift ontvankelijk is.

Inhoud bezwaren

De bezwaren van reclamanten kunnen als volgt worden samengevat.

1. Reclamanten kunnen de gronden niet missen voor de bedrijfsvoering van een melkveebedrijf.

Inzagerecht

Aan partijen is op grond van artikel 7:4 van de Awb de mogelijkheid geboden om de op de zaak betrekking hebbende stukken in te zien.

Verloop van de procedure

Bij besluit van 6 oktober 2020 (gepubliceerd op 7 oktober 2020) heeft het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) op grond van artikel 6 van de Wvg gronden voorlopig aangewezen als gronden waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wvg van toepassing zijn. De aangewezen gronden zijn gelegen nabij knooppunt Vonderen (St Joost) in de driehoek die wordt ingesloten door de rijkswegen A2 en A73 en de provinciale weg N276, een en ander zoals nader aangegeven op de bij het besluit behorende en daarvan onderdeel uitmakende kadastrale kaart en de lijst van voorlopig aangewezen gronden.

Dit besluit is één dag na publicatie in de Staatscourant in werking getreden en vervalt van rechtswege binnen drie maanden na dagtekening of zoveel eerder als een aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad in werking treedt.

Reclamanten hebben tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend.

De gemeenteraad heeft vervolgens bij besluit van 16 december 2020 (gepubliceerd op 17 december 2020) op grond van artikel 2 juncto 5 van de Wvg bovenvermelde gronden aangewezen als gronden waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wvg van toepassing zijn.

Dit besluit is één dag na publicatie in de Staatscourant in werking getreden en geldt voor een termijn van drie jaar, tenzij vóór die tijd een structuurvisie, bestemmingsplan of inpassingsplan is vastgesteld.

Doordat het besluit van de gemeenteraad van 16 december 2020 inzake definitieve aanwijzing van bedoelde gronden, waarbij het voorkeursrecht is bestendigd, in werking is getreden, is het besluit van het college tot voorlopige aanwijzing van de gronden van rechtswege vervallen. Het ingediende bezwaarschrift wordt op grond van artikel 6, derde lid van de Wvg aangemerkt als tevens te zijn gericht tegen het besluit van de gemeenteraad. De bevoegdheid om te beslissen op het ingediende bezwaarschrift is daarmee overgegaan op de gemeenteraad.

Tegen het raadsbesluit blijken overigens geen (nieuwe) bezwaren te zijn ingediend.

Aangezien in verband met de landelijke maatregelen ter bestrijding van het coronavirus (COVID-19) het houden van fysieke hoorzittingen van de Commissie bezwaarschriften om gezondheids- en veiligheidsredenen voorsnog ongewenst geacht werd, was partijen verzocht of zij er mee konden instemmen dat de commissie het bezwaarschrift schriftelijk behandelt (zonder hoorzitting). Reclamanten hadden aangegeven hiermee akkoord te gaan.

Op 7 mei 2021 is het gemeentelijk verweerschrift ten aanzien van het ingediende bezwaarschrift aan reclamanten gezonden, waarbij de mogelijkheid geboden werd om hierop vóór 1 juni 2021 te reageren. Reclamanten hebben ter zake een reactie ingediend.

Beoordeling bezwaarschriften

De commissie toetst het bestreden besluit onder meer aan de eisen gesteld in de Awb. Zo moet het besluit zorgvuldig zijn voorbereid en voldoende zijn gemotiveerd. In casu gaat het om de vraag of de gemeenteraad terecht en op goede gronden heeft besloten om het voorkeursrecht te vestigen op de percelen van reclamanten.

Wettelijk kader

Ingevolge artikel 2 van de Wvg, zoals die luidde ten tijde van belang, kan de gemeenteraad gronden aanwijzen, waarop de artikelen 10 tot en 15, 24 en 26 van toepassing zijn.

In artikel 5, eerste lid van de Wvg is bepaald, dat in afwijking van de artikelen 3, eerste lid, en 4, eerste lid, ook gronden voor aanwijzing in aanmerking komen die nog niet zijn opgenomen in een bestemmingsplan, inpassingsplan, of structuurvisie, maar waarbij in het besluit tot aanwijzing aan de betrokken gronden een niet-agrarische bestemming wordt toegedacht en waarvan het gebruik afwijkt van die bestemming. In het besluit tot aanwijzing wordt aangegeven of nadien nog zal worden overgegaan tot het vaststellen van een structuurvisie.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, kunnen burgemeester en wethouders gronden voorlopig aanwijzen, mits bij het hiertoe strekkend besluit aan die gronden een niet-agrarische bestemming is toegedacht en het gebruik afwijkt van de toegedachte bestemming. Het besluit vervalt drie maanden na dagtekening of zoveel eerder als een besluit van de gemeenteraad tot aanwijzing ingevolge artikel 3, 4 of 5 in werking treedt van rechtswege.

Ingevolge artikel 7, eerste lid van de Wvg ligt het besluit tot aanwijzing of voorlopige aanwijzing voor eenieder ter inzage op een door burgemeester en wethouders aangewezen plaats. Zij maken de terinzagelegging bekend in de Staatscourant, in één of meer dag- of nieuwsbladen die in de gemeente verspreid worden en voorts op de gebruikelijke wijze. Het besluit treedt in werking de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin de terinzagelegging bekend is gemaakt.

In het tweede lid is bepaald, dat Burgemeester en wethouders een mededeling van de aanwijzing zenden aan ieder van de in het besluit vermelde eigenaren en beperkt gerechtigden. De mededeling bevat een zakelijke beschrijving van de betekenis van de aanwijzing.

Artikel 10, eerste lid, van de Wvg bepaalt dat een vervreemder van grond waarop een voorkeursrecht is gevestigd, eerst tot vervreemding ervan over kan gaan nadat de gemeente in de gelegenheid is gesteld het desbetreffende goed te verkrijgen.

Bevindingen en overwegingen

De commissie is uit de beschikbare informatie gebleken, dat de aanleiding c.q. reden voor de toepassing van de Wvg ter plaatse gelegen was in een door de Provincie Limburg vastgestelde maatschappelijke behoefte aan een beveiligde vrachtwagenparkeerplaats in Midden-Limburg. Op basis van een uitgevoerde verkenning is de locatie "Het Vonderen", gelegen nabij knooppunt Vonderen (St. Joost) in de driehoek die wordt ingesloten door de rijkswegen A2 en A73 en de provinciale weg N276, hierbij als de meest logische en geschikte optie beoordeeld. Deze beveiligde vrachtwagenparkeerplaats zal tevens voorzien in diverse voorzieningen voor de chauffeurs (restaurant, wasgelegenheid, toiletten e.d.); daarnaast zijn in een gedeelte van het plangebied een tankstation en een horecavoorziening gepland.

Deze gronden zijn thans overwegend agrarisch in gebruik conform de ter plaatse geldende (agrarische) bestemming. Het huidig gebruik van de aangewezen gronden wijkt af van de toegedachte bestemming. Aan deze gronden wordt een nader bij bestemmingsplan uit te werken, niet-agrarische

bestemming toegedacht, namelijk een gewenste vrachtwagenparkeerplaats met bijhorende voorzieningen, inclusief voor een gedeelte van het plangebied een tankstation en horeca. Hiermee wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 2 juncto artikel 5, eerste lid van de Wvg.

Met het oog op de ontwikkeling en uitvoering van het toekomstige bestemmingsplan voor het aangewezen gebied acht de gemeente het ongewenst dat derden zich gedurende het planproces aldaar een grondpositie verwerven. Vestiging van een voorkeursrecht ingevolge de Wvg op de gronden waar de beoogde ontwikkeling voorzien is, werd daardoor noodzakelijk geacht. In dit verband wijst de commissie op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) waarin geoordeeld wordt dat uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wvg volgt dat de wetgever met de invoering daarvan heeft beoogd om de positie van gemeenten bij de grondverwerving ten behoeve van de verwezenlijking van het ruimtelijke beleid te versterken door de raad een middel te geven waarmee speculatie kan worden tegengegaan en de regie bij de verwezenlijking van de voorgestane ruimtelijke ontwikkelingen kan worden behouden (zie onder meer de uitspraken van 8 april 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1089 en 19 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1989).

De commissie is van opvatting dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat de raad zijn bevoegdheid om ter plaatse een voorkeursrecht te vestigen heeft gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze bevoegdheid is gegeven, te weten het behoud en de versterking van de regierol van de gemeente bij het verwezenlijken van ruimtelijk beleid.

Ofschoon het initiatief voor de gewenste gebiedsontwikkeling bij de provincie lag, blijkt de gemeente zélf voornemens te zijn om de regie hierop te houden; de ruimtelijke ontwikkeling zal dan ook worden uitgewerkt en vastgelegd in een gemeentelijk bestemmingsplan en niet in een door het provinciebestuur vast te stellen provinciaal inpassingsplan. In dat kader heeft de gemeenteraad dan ook besloten om gronden aan te wijzen waarop de Wvg van toepassing is.

Daarnaast is de commissie niet gebleken dat de raad in zijn besluitvorming geen rekening heeft gehouden met de belangen van reclamanten.

De commissie merkt voorts op dat de vestiging van het voorkeursrecht niet tot gevolg heeft dat reclamanten zijn eigendomsrechten niet langer kan uitoefenen. Als hij tot verkoop van de percelen zou willen overgaan, moet hij alleen eerst de gemeente in de gelegenheid stellen de gronden te kopen. Dit is inherent aan het voorkeursrecht, zodat daarin ook geen aanleiding ligt voor het oordeel dat de raad misbruik heeft gemaakt van de Wvg.

Daarnaast heeft de Afdeling eerder in haar uitspraak van 11 juli 2018 (ECLI:NL:RVS: 2018:2332) geoordeeld dat de wetgever bij de totstandkoming van de Wvg het met het vestigen van een voorkeursrecht te dienen algemene belang heeft afgewogen tegen het individuele financiële belang van de betrokken grondeigenaren, zoals een negatieve verwachting ten aanzien van eventuele uitbreidingsplannen van een aldaar aanwezig agrarisch bedrijf. De Afdeling bevestigt in haar uitspraak van 19 augustus 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:1989) eveneens dat het enkele financiële belang niet meer afzonderlijk in de afweging hoeft te worden betrokken.

Gelet op het voorgaande concludeert de commissie dat de raad in redelijkheid een voorkeursrecht kon vestigen op de aan reclamanten toebehorende gronden.

Wellicht ten overvloede merkt de commissie nog op dat eventuele bezwaren tegen de beoogde ruimtelijke ontwikkeling van het betreffende gebied kenbaar gemaakt kunnen worden in het kader van de nog te starten planologische procedure (bestemmingsplanprocedure).

Conclusie

Concluderend is de commissie van oordeel, dat de gemeenteraad terecht en op goede gronden heeft besloten om het voorkeursrecht te vestigen op de percelen van reclamanten.

Het voorliggende bezwaarschrift dient naar het oordeel van de commissie dan ook ontvankelijk doch ongegrond te worden verklaard en het besluit dient voorts in stand te blijven.

Advies

Gelet op de desbetreffende bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht, adviseert de commissie de gemeenteraad op grond van bovenvermelde overwegingen om:

1. het ingediende bezwaarschrift ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit in stand te laten.

Echt-Susteren, 7 juli 2021

Namens de voorzitter van de Commissie bezwaarschriften Algemene Kamer

J. Marell,
secretaris

ADVIES

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

ALGEMENE KAMER

Onderwerp

Advies inzake het door de heer [REDACTED] van Aelmans Ruimte, Omgeving & Milieu BV, namens de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] te Sint Joost, ingediende pro forma bezwaarschrift van 18 november 2020 (ontvangen op 19 november 2020). Het bezwaarschrift is gericht tegen het voorgenomen besluit van het college van burgemeester en wethouders van 6 oktober 2020, later vastgesteld door de gemeenteraad op 16 december 2020, (gepubliceerd op 17 december 2020), waarbij over wordt gegaan tot het aanwijzen van gronden nabij knooppunt Vonderen (Sint Joost) waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wet voorkeursrecht gemeenten van toepassing zijn.

Adviescommissie

De adviescommissie bezwaarschriften ex artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht jo. de Verordening commissie bezwaarschriften gemeente Echt-Susteren 2014, bestaande uit de heer mr. J.H.G. Levels (voorzitter), mevrouw mr. J. Devoi (lid) en de heer mr. F.L.J. van Vloten (lid), komt op basis van het gestelde in het bezwaarschrift, het gemeentelijk verweerschrift en na kennisname van de overige op de zaken betrekking hebbende stukken tot de volgende bevindingen.

Ontvankelijkheid bezwaarschrift

Besluit

Het voorliggende bezwaarschrift is gericht tegen een besluit als bedoeld in artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), te weten een besluit tot vestiging van een voorkeursrecht op basis van de Wet voorkeursrecht gemeenten (hierna: Wvrg).

Belanghebbende

Ingevolge artikel 1:2 van de Awb wordt onder een belanghebbende verstaan: "degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken". Reclamanten hebben in verband met de op hun percelen gerichte besluit een objectief aanwijsbaar en bijzonder individueel belang bij het bestreden besluit. Dit leidt tot de conclusie, dat reclamanten als rechtstreeks belanghebbenden in de zin van artikel 1:2, eerste lid van de Awb kunnen worden aangemerkt.

Bekendmaking besluit

De gemeenteraad heeft bij besluit van 16 december 2020 op grond van artikel 2 juncto 5 van de Wvrg definitief de gronden aangewezen waarop de hiervoor genoemde artikelen van de Wvrg van toepassing zijn. Dit besluit is in werking getreden en betreft de bestemming van het voorkeursrecht zoals dat door voorlopige aanwijzing door het college gevestigd is.

Het besluit van het college van 6 oktober 2020 (verzonden op 7 oktober 2020) tot vestiging van een voorlopig voorkeursrecht is als gevolg van de inwerkingtreding van het definitieve door de gemeenteraad gevestigde voorkeursrecht van rechtswege vervallen.

Indien bezwaar aanhangig is tegen een besluit tot voorlopige aanwijzing en dit besluit vervallen is omdat een aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad in werking is getreden, wordt het bezwaar

ingevolge artikel 6, derde lid van de Wvg mede geacht te zijn gericht tegen het besluit van de gemeenteraad.

Ingevolge de artikelen 6:7 en 6:8 van de Awb kan binnen zes weken nadat het besluit is bekendgemaakt een bezwaarschrift worden ingediend. In het voorliggende geval betekent dit, dat de bezwaartermijn op 18 november 2020 is geëindigd. Het pro forma bezwaarschrift van reclamanten (gedateerd 18 november 2021) is ontvangen op 19 november 2020 en wordt, gelet op de aangetekende verzending ervan, geacht tijdig te zijn ingediend (verzonden).

De commissie concludeert, dat het bezwaarschrift ontvankelijk is.

Inhoud bezwaren

De bezwaren van reclamanten kunnen als volgt worden samengevat.

1. Het aanwijzen van de gronden waarop de Wvg van toepassing is, doorkruist de toekomstplannen van reclamanten. De vrijstellingsregels zoals geformuleerd in artikel 10 lid 2, 3 en 6 van de Wvg verzetten zich tegen een overdracht aan de partner van reclamanten.
2. Reclamanten worden telkens geconfronteerd met nieuw en wisselend overheidsbeleid. Dit maakt het maken van toekomstplannen als agrarisch ondernemer op locatie lastig.

Inzagerecht

Aan partijen is op grond van artikel 7:4 van de Awb de mogelijkheid geboden om de op de zaak betrekking hebbende stukken in te zien.

Verloop van de procedure

Bij besluit van 6 oktober 2020 (gepubliceerd op 7 oktober 2020) heeft het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) op grond van artikel 6 van de Wvg gronden voorlopig aangewezen als gronden waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wvg van toepassing zijn. De aangewezen gronden zijn gelegen nabij knooppunt Vonderen (St Joost) in de driehoek die wordt ingesloten door de rijkswegen A2 en A73 en de provinciale weg N276, een en ander zoals nader aangegeven op de bij het besluit behorende en daarvan onderdeel uitmakende kadastrale kaart en de lijst van voorlopig aangewezen gronden.

Dit besluit is één dag na publicatie in de Staatscourant in werking getreden en vervalt van rechtswege binnen drie maanden na dagtekening of zoveel eerder als een aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad in werking treedt.

Reclamanten hebben tegen dit besluit een (pro forma) bezwaarschrift ingediend. Dit (pro forma) bezwaarschrift werd nadien aanvullend van de vereiste nadere gronden voorzien.

De gemeenteraad heeft vervolgens bij besluit van 16 december 2020 (gepubliceerd op 17 december 2020) op grond van artikel 2 juncto 5 van de Wvg bovenvermelde gronden aangewezen als gronden waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wvg van toepassing zijn. Dit besluit is één dag na publicatie in de Staatscourant in werking getreden en geldt voor een termijn van drie jaar, tenzij vóór die tijd een structuurvisie, bestemmingsplan of inpassingsplan is vastgesteld.

Doordat het besluit van de gemeenteraad van 16 december 2020 inzake definitieve aanwijzing van bedoelde gronden, waarbij het voorkeursrecht is bestendig, in werking is getreden, is het besluit van het college tot voorlopige aanwijzing van de gronden van rechtswege vervallen. Het ingediende bezwaarschrift wordt op grond van artikel 6, derde lid van de Wvg aangemerkt als tevens te zijn gericht tegen het besluit van de gemeenteraad. De bevoegdheid om te beslissen op het ingediende bezwaarschrift is daarmee overgegaan op de gemeenteraad.

Tegen het raadsbesluit blijken overigens geen (nieuwe) bezwaren te zijn ingediend.

Aangezien in verband met de landelijke maatregelen ter bestrijding van het coronavirus (COVID-19) het houden van fysieke hoorzittingen van de Commissie bezwaarschriften om gezondheids- en veil-

ligheidsredenen vooralsnog ongewenst geacht werd, was partijen verzocht of zij er mee konden instemmen dat de commissie het bezwaarschrift schriftelijk behandelt (zonder hoorzitting). Reclamanten hadden aangegeven hiermee akkoord te gaan.

Op 7 mei 2021 is het gemeentelijk verweerschrift ten aanzien van het ingediende bezwaarschrift aan reclamanten gezonden, waarbij de mogelijkheid geboden werd om hierop vóór 1 juni 2021 te reageren. Reclamanten hebben ter zake geen reactie ingediend.

Beoordeling bezwaarschriften

De commissie toetst het bestreden besluit onder meer aan de eisen gesteld in de Awb. Zo moet het besluit zorgvuldig zijn voorbereid en voldoende zijn gemotiveerd. In casu gaat het om de vraag of de gemeenteraad terecht en op goede gronden heeft besloten om het voorkeursrecht te vestigen op de percelen van reclamanten.

Wettelijk kader

Ingevolge artikel 2 van de Wvg, zoals die luidde ten tijde van belang, kan de gemeenteraad gronden aanwijzen, waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van toepassing zijn.

In artikel 5, eerste lid van de Wvg is bepaald, dat in afwijking van de artikelen 3, eerste lid, en 4, eerste lid, ook gronden voor aanwijzing in aanmerking komen die nog niet zijn opgenomen in een bestemmingsplan, inpassingsplan, of structuurvisie, maar waarbij in het besluit tot aanwijzing aan de betrokken gronden een niet-agrarische bestemming wordt toegedacht en waarvan het gebruik afwijkt van die bestemming. In het besluit tot aanwijzing wordt aangegeven of nadien nog zal worden overgegaan tot het vaststellen van een structuurvisie.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, kunnen burgemeester en wethouders gronden voorlopig aanwijzen, mits bij het hiertoe strekkend besluit aan die gronden een niet-agrarische bestemming is toegedacht en het gebruik afwijkt van de toegedachte bestemming. Het besluit vervalt drie maanden na dagtekening of zoveel eerder als een besluit van de gemeenteraad tot aanwijzing ingevolge artikel 3, 4 of 5 in werking treedt van rechtswege.

Ingevolge artikel 7, eerste lid van de Wvg ligt het besluit tot aanwijzing of voorlopige aanwijzing voor eenieder ter inzage op een door burgemeester en wethouders aangewezen plaats. Zij maken de terinzagelegging bekend in de Staatscourant, in één of meer dag- of nieuwsbladen die in de gemeente verspreid worden en voorts op de gebruikelijke wijze. Het besluit treedt in werking de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin de terinzagelegging bekend is gemaakt.

In het tweede lid is bepaald, dat burgemeester en wethouders een mededeling van de aanwijzing zenden aan ieder van de in het besluit vermelde eigenaren en beperkt gerechtigden. De mededeling bevat een zakelijke beschrijving van de betekenis van de aanwijzing.

Artikel 10, eerste lid, van de Wvg bepaalt dat een vervreemder van grond waarop een voorkeursrecht is gevestigd, eerst tot vervreemding ervan over kan gaan nadat de gemeente in de gelegenheid is gesteld het desbetreffende goed te verkrijgen.

Bevindingen en overwegingen

De commissie is uit de beschikbare informatie gebleken, dat de aanleiding c.q. reden voor de toepassing van de Wvg ter plaatse gelegen was in een door de Provincie Limburg vastgestelde maatschappelijke behoefte aan een beveiligde vrachtwagenparkeerplaats in Midden-Limburg. Op basis van een uitgevoerde verkenning is de locatie "Het Vonderen", gelegen nabij knooppunt Vonderen (St. Joost) in de driehoek die wordt ingesloten door de rijkswegen A2 en A73 en de provinciale weg N276, hierbij als de meest logische en geschikte optie beoordeeld. Deze beveiligde vrachtwagenparkeerplaats zal tevens voorzien in diverse voorzieningen voor de chauffeurs (restaurant, wasgelegenheid, toiletten e.d.); daarnaast zijn in een gedeelte van het plangebied een tankstation en een horecavoorziening gepland.

Deze gronden zijn thans overwegend agrarisch in gebruik conform de ter plaatse geldende (agrari-sche) bestemming. Het huidig gebruik van de aangewezen gronden wijkt af van de toegedachte bestemming. Aan deze gronden wordt een nader bij bestemmingsplan uit te werken, niet-agrarische bestemming toegedacht, namelijk een gewenste vrachtwagenparkeerplaats met bijhorende voorzieningen, inclusief voor een gedeelte van het plangebied een tankstation en horeca. Hiermee wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 2 juncto artikel 5, eerste lid van de Wvlg.

Met het oog op de ontwikkeling en uitvoering van het toekomstige bestemmingsplan voor het aangewezen gebied acht de gemeente het ongewenst dat derden zich gedurende het planproces aldaar een grondpositie verwerven. Vestiging van een voorkeursrecht ingevolge de Wvlg op de gronden waar de beoogde ontwikkeling voorzien is, werd daardoor noodzakelijk geacht. In dit verband wijst de commissie op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) waarin geoordeeld wordt dat uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wvlg volgt dat de wetgever met de invoering daarvan heeft beoogd om de positie van gemeenten bij de grondverwerving ten behoeve van de verwezenlijking van het ruimtelijke beleid te versterken door de raad een middel te geven waarmee speculatie kan worden tegengegaan en de regie bij de verwezenlijking van de voorgestane ruimtelijke ontwikkelingen kan worden behouden (zie onder meer de uitspraken van 8 april 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1089 en 19 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1989).

De commissie is van opvatting dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat de raad zijn bevoegdheid om ter plaatse een voorkeursrecht te vestigen heeft gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze bevoegdheid is gegeven, te weten het behoud en de versterking van de regierol van de gemeente bij het verwezenlijken van ruimtelijk beleid.

Ofschoon het initiatief voor de gewenste gebiedsontwikkeling bij de provincie lag, blijkt de gemeente zélf voornemens te zijn om de regie hierop te houden; de ruimtelijke ontwikkeling zal dan ook worden uitgewerkt en vastgelegd in een gemeentelijk bestemmingsplan en niet in een door het provinciebestuur vast te stellen provinciaal inpassingsplan. In dat kader heeft de gemeenteraad dan ook besloten om gronden aan te wijzen waarop de Wvlg van toepassing is.

Daarnaast is de commissie niet gebleken dat de raad in zijn besluitvorming geen rekening heeft gehouden met de belangen van reclamanten.

De commissie merkt voorts op dat de vestiging van het voorkeursrecht niet tot gevolg heeft dat reclamanten hun eigendomsrechten niet langer kunnen uitoefenen. Als zij tot verkoop van de percelen zouden willen overgaan, moeten zij alleen eerst de gemeente in de gelegenheid stellen de gronden te kopen. Dit is inherent aan het voorkeursrecht, zodat daarin ook geen aanleiding ligt voor het oordeel dat de raad misbruik heeft gemaakt van de Wvlg.

Uit het gemeentelijk verweerschrift is de commissie overigens gebleken, dat de gemeente reclamanten uitgezonderd heeft van hun aanbiedingsverplichting en in dat kader toestemming verleend heeft om enkele familietransacties af te wikkelen.

Daarnaast heeft de Afdeling eerder in haar uitspraak van 11 juli 2018 (ECLI:NL:RVS: 2018:2332) geoordeeld dat de wetgever bij de totstandkoming van de Wvlg het met het vestigen van een voorkeursrecht te dienen algemene belang heeft afgewogen tegen het individuele financiële belang van de betrokken grondeigenaren. De Afdeling bevestigt in haar uitspraak van 19 augustus 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:1989) eveneens dat het enkele financiële belang niet meer afzonderlijk in de afweging hoeft te worden betrokken.

Gelet op het voorgaande concludeert de commissie dat de raad in redelijkheid een voorkeursrecht kon vestigen op de aan reclamanten toebehorende gronden.

Wellicht ten overvloede merkt de commissie nog op, dat eventuele bezwaren tegen de beoogde ruimtelijke ontwikkeling van het betreffende gebied kenbaar gemaakt kunnen worden in het kader van de nog op te starten planologische procedure (bestemmingsplanprocedure).

Conclusie

Concluderend is de commissie van oordeel, dat de gemeenteraad terecht en op goede gronden heeft besloten om het voorkeursrecht te vestigen op de percelen van reclamanten.

Het voorliggende bezwaarschrift dient naar het oordeel van de commissie dan ook ontvankelijk doch ongegrond te worden verklaard en het besluit dient voorts in stand te blijven.

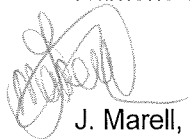
Advies

Gelet op de desbetreffende bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht, adviseert de commissie de gemeenteraad op grond van bovenvermelde overwegingen om:

1. het ingediende bezwaarschrift ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit in stand te laten.

Echt-Susteren, 7 juli 2021

Namens de voorzitter van de Commissie bezwaarschriften Algemene Kamer

J. Marell,
secretaris

ADVIES

COMMISSIE BEZWAARSCHRIFTEN

ALGEMENE KAMER

Onderwerp

Advies inzake het door de heer [REDACTED] van Praktijk voor Bestuursrecht, namens de heer [REDACTED] Hamont-Achel (B) en mevrouw [REDACTED] Maaseik (B), ingediende bezwaarschrift van 17 november 2020 (ontvangen op 18 november 2020). Het bezwaarschrift is gericht tegen het voorgenomen besluit van het college van burgemeester en wethouders van 6 oktober 2020 (verzonden op 7 oktober 2020), later vastgesteld door de gemeenteraad op 16 december 2020, (gepubliceerd op 17 december 2020), waarbij over wordt gegaan tot het aanwijzen van gronden nabij knooppunt Vonderen (Sint Joost) waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wet voorkeursrecht van toepassing zijn.

Adviescommissie

De adviescommissie bezwaarschriften ex artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht jo. de Verordening commissie bezwaarschriften gemeente Echt-Susteren 2014, bestaande uit de heer de heer mr. F.L.J. van Vloten (plv. voorzitter), de heer mr. C.H.R. de Bruin (lid) en mevrouw mr. J. De-voi (lid) komt op basis van het gestelde in het bezwaarschrift, het gemeentelijk verweerschrift en na kennisname van de overige op de zaken betrekking hebbende stukken tot de volgende bevindingen.

Ontvankelijkheid bezwaarschrift

Besluit

Het voorliggende bezwaarschrift is gericht tegen een besluit als bedoeld in artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), te weten een besluit tot vestiging van een voorkeursrecht op basis van de Wet voorkeursrecht gemeenten (hierna: Wvvg).

Belanghebbende

Ingevolge artikel 1:2 van de Awb wordt onder een belanghebbende verstaan: "degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken". Reclamanten hebben in verband met de op hun percelen gerichte besluit een objectief aanwijsbaar en bijzonder individueel belang bij het bestreden besluit. Dit leidt tot de conclusie, dat reclamanten als rechtstreeks belanghebbenden in de zin van artikel 1:2, eerste lid van de Awb kunnen worden aangemerkt.

Bekendmaking besluit

De gemeenteraad heeft bij besluit van 16 december 2020 op grond van artikel 2 juncto 5 van de Wvvg definitief de gronden aangewezen waarop de hiervoor genoemde artikelen van de Wvvg van toepassing zijn. Dit besluit is in werking getreden en betreft de bestemming van het voorkeursrecht zoals dat door voorlopige aanwijzing door het college gevestigd is.

Het besluit van het college van 6 oktober 2020 (verzonden op 7 oktober 2020) tot vestiging van een voorlopig voorkeursrecht is als gevolg van de inwerkingtreding van het definitieve door de gemeenteraad gevestigde voorkeursrecht van rechtswege vervallen.

Indien bezwaar aanhangig is tegen een besluit tot voorlopige aanwijzing en dit besluit vervallen is omdat een aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad in werking is getreden, wordt het bezwaar ingevolge artikel 6, derde lid van de Wvg mede geacht te zijn gericht tegen het besluit van de gemeenteraad.

Ingevolge de artikelen 6:7 en 6:8 van de Awb kan binnen zes weken nadat het besluit is bekendgemaakt een bezwaarschrift worden ingediend. In het voorliggende geval betekent dit, dat de bezwaartermijn op 18 november 2020 is geëindigd. Het bezwaarschrift van reclamanten is ontvangen op 18 november 2020 en derhalve tijdig ingediend.

De commissie concludeert, dat het bezwaarschrift ontvankelijk is.

Inhoud bezwaren

De bezwaren van reclamanten kunnen als volgt worden samengevat.

1. Vestiging Wvg verhoudt zich niet tot het principebesluit van 2 juli 2019.
2. Reclamanten zijn in staat zelf de door de gemeente en provincie gewenste ontwikkeling zelf tot stand te brengen. Gelet op een mogelijk te starten onteigeningsprocedure in verband met het niet effectueren van de overeengekomen verkoop aan EG Retail BV, is een beroep op zelfrealisatie in casu mogelijk wel relevant.

Reclamanten verzoeken voorts om vergoeding van de kosten van de bezwaarprocedure als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid van de Awb.

Inzagerecht

Aan partijen is op grond van artikel 7:4 van de Awb de mogelijkheid geboden om de op de zaak betrekking hebbende stukken in te zien.

Verloop van de procedure

Bij besluit van 6 oktober 2020 (gepubliceerd op 7 oktober 2020) heeft het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) op grond van artikel 6 van de Wvg gronden voorlopig aangewezen als gronden waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wvg van toepassing zijn. De aangewezen gronden zijn gelegen nabij knooppunt Vonderen (St Joost) in de driehoek die wordt ingesloten door de rijkswegen A2 en A73 en de provinciale weg N276, een en ander zoals nader aangegeven op de bij het besluit behorende en daarvan onderdeel uitmakende kadastrale kaart en de lijst van voorlopig aangewezen gronden.

Dit besluit is één dag na publicatie in de Staatscourant in werking getreden en vervalt van rechtswege binnen drie maanden na dagtekening of zoveel eerder als een aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad in werking treedt.

Reclamanten hebben tegen dit besluit een bezwaarschrift ingediend.

De gemeenteraad heeft vervolgens bij besluit van 16 december 2020 (gepubliceerd op 17 december 2020) op grond van artikel 2 juncto 5 van de Wvg bovenvermelde gronden aangewezen als gronden waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van de Wvg van toepassing zijn.

Dit besluit is één dag na publicatie in de Staatscourant in werking getreden en geldt voor een termijn van drie jaar, tenzij vóór die tijd een structuurvisie, bestemmingsplan of inpassingsplan is vastgesteld.

Doordat het besluit van de gemeenteraad van 16 december 2020 inzake definitieve aanwijzing van bedoelde gronden, waarbij het voorkeursrecht is bestemd, in werking is getreden, is het besluit van het college tot voorlopige aanwijzing van de gronden van rechtswege vervallen. Het ingediende bezwaarschrift wordt op grond van artikel 6, derde lid van de Wvg aangemerkt als tevens te zijn gericht tegen het besluit van de gemeenteraad. De bevoegdheid om te beslissen op het ingediende bezwaarschrift is daarmee overgegaan op de gemeenteraad.

Tegen het raadsbesluit blijken overigens geen (nieuwe) bezwaren te zijn ingediend.

Aangezien in verband met de landelijke maatregelen ter bestrijding van het coronavirus (COVID-19) het houden van fysieke hoorzittingen van de Commissie bezwaarschriften om gezondheids- en veiligheidsredenen vooralsnog ongewenst geacht werd, was partijen verzocht of zij er mee konden instemmen dat de commissie het bezwaarschrift schriftelijk behandelt (zonder hoorzitting). Reclamanten hebben aangegeven hiermee akkoord te gaan.

Op 7 mei 2021 is het gemeentelijk verweerschrift ten aanzien van het ingediende bezwaarschrift aan reclamanten gezonden, waarbij de mogelijkheid geboden werd om hierop vóór 1 juni 2021 te reageren. Reclamanten hebben ter zake geen reactie ingediend.

Beoordeling bezwaarschriften

De commissie toetst het bestreden besluit onder meer aan de eisen gesteld in de Awb. Zo moet het besluit zorgvuldig zijn voorbereid en voldoende zijn gemotiveerd. In casu gaat het om de vraag of de gemeenteraad terecht en op goede gronden heeft besloten om het voorkeursrecht te vestigen op de percelen van reclamanten.

Wettelijk kader

Ingevolge artikel 2 van de Wvg, zoals die luidde ten tijde van belang, kan de gemeenteraad gronden aanwijzen, waarop de artikelen 10 tot en met 15, 24 en 26 van toepassing zijn.

In artikel 5, eerste lid van de Wvg is bepaald, dat in afwijking van de artikelen 3, eerste lid, en 4, eerste lid, ook gronden voor aanwijzing in aanmerking komen die nog niet zijn opgenomen in een bestemmingsplan, inpassingsplan, of structuurvisie, maar waarbij in het besluit tot aanwijzing aan de betrokken gronden een niet-agrarische bestemming wordt toegedacht en waarvan het gebruik afwijkt van die bestemming. In het besluit tot aanwijzing wordt aangegeven of nadien nog zal worden overgegaan tot het vaststellen van een structuurvisie.

Ingevolge artikel 6, eerste lid, kunnen burgemeester en wethouders gronden voorlopig aanwijzen, mits bij het hiertoe strekkend besluit aan die gronden een niet-agrarische bestemming is toegedacht en het gebruik afwijkt van de toegedachte bestemming. Het besluit vervalt drie maanden na dagtekening of zoveel eerder als een besluit van de gemeenteraad tot aanwijzing ingevolge artikel 3, 4 of 5 in werking treedt van rechtswege.

Ingevolge artikel 7, eerste lid van de Wvg ligt het besluit tot aanwijzing of voorlopige aanwijzing voor eenieder ter inzage op een door burgemeester en wethouders aangewezen plaats. Zij maken de terinzagelegging bekend in de Staatscourant, in één of meer dag- of nieuwsbladen die in de gemeente verspreid worden en voorts op de gebruikelijke wijze. Het besluit treedt in werking de dag na dagtekening van de Staatscourant waarin de terinzagelegging bekend is gemaakt.

In het tweede lid is bepaald, dat Burgemeester en wethouders een mededeling van de aanwijzing zenden aan ieder van de in het besluit vermelde eigenaren en beperkt gerechtigden. De mededeling bevat een zakelijke beschrijving van de betekenis van de aanwijzing.

Artikel 10, eerste lid, van de Wvg bepaalt dat een vervreemder van grond waarop een voorkeursrecht is gevestigd, eerst tot vervreemding ervan over kan gaan nadat de gemeente in de gelegenheid is gesteld het desbetreffende goed te verkrijgen.

Bevindingen en overwegingen

De commissie is uit de beschikbare informatie gebleken, dat de aanleiding c.q. reden voor de toepassing van de Wvg ter plaatse gelegen was in een door de Provincie Limburg vastgestelde maatschappelijke behoefte aan een beveiligde vrachtwagenparkeerplaats in Midden-Limburg. Op basis van een uitgevoerde verkenning is de locatie "Het Vonderen", gelegen nabij knooppunt Vonderen (St. Joost) in de driehoek die wordt ingesloten door de rijkswegen A2 en A73 en de provinciale weg N276, hierbij als de meest logische en geschikte optie beoordeeld. Deze beveiligde vrachtwagenparkeerplaats zal tevens voorzien in diverse voorzieningen voor de chauffeurs (restau-

rant, wasgelegenheid, toiletten e.d.); daarnaast zijn in een gedeelte van het plangebied een tankstation en een horecavoorziening gepland.

Deze gronden zijn thans overwegend agrarisch in gebruik conform de ter plaatse geldende (agrarische) bestemming. Het huidig gebruik van de aangewezen gronden wijkt af van de toegedachte bestemming. Aan deze gronden wordt een nader bij bestemmingsplan uit te werken, niet-agrarische bestemming toegedacht, namelijk een gewenste vrachtwagenparkeerplaats met bijhorende voorzieningen, inclusief voor een gedeelte van het plangebied een tankstation en horeca. Hiermee wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 2 juncto artikel 5, eerste lid van de Wvg.

Met het oog op de ontwikkeling en uitvoering van het toekomstige bestemmingsplan voor het aangewezen gebied acht de gemeente het ongewenst dat derden zich gedurende het planproces aldaar een grondpositie verwerven. Vestiging van een voorkeursrecht ingevolge de Wvg op de gronden waar de beoogde ontwikkeling voorzien is, werd daardoor noodzakelijk geacht. In dit verband wijst de commissie op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) waarin geoordeeld wordt dat uit de geschiedenis van de totstandkoming van de Wvg volgt dat de wetgever met de invoering daarvan heeft beoogd om de positie van gemeenten bij de grondverwerving ten behoeve van de verwezenlijking van het ruimtelijke beleid te versterken door de raad een middel te geven waarmee speculatie kan worden tegengegaan en de regie bij de verwezenlijking van de voorgestane ruimtelijke ontwikkelingen kan worden behouden (zie onder meer de uitspraken van 8 april 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1089 en 19 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2020:1989).

De commissie is van opvatting dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat de raad zijn bevoegdheid om ter plaatse een voorkeursrecht te vestigen heeft gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze bevoegdheid is gegeven, te weten het behoud en de versterking van de regierol van de gemeente bij het verwezenlijken van ruimtelijk beleid.

Ofschoon het initiatief voor de gewenste gebiedsontwikkeling bij de provincie lag, blijkt de gemeente zélf voornemens te zijn om de regie hierop te houden; de ruimtelijke ontwikkeling zal dan ook worden uitgewerkt en vastgelegd in een gemeentelijk bestemmingsplan en niet in een door het provinciebestuur vast te stellen provinciaal inpassingsplan. In dat kader heeft de gemeenteraad dan ook besloten om gronden aan te wijzen waarop de Wvg van toepassing is.

Daarnaast is de commissie niet gebleken dat de raad in zijn besluitvorming geen rekening heeft gehouden met de belangen van reclamanten.

De commissie merkt voorts op dat de vestiging van het voorkeursrecht niet tot gevolg heeft dat reclamanten hun eigendomsrechten niet langer kan uitoefenen. Als hij tot verkoop van de percelen zou willen overgaan, moet hij alleen eerst de gemeente in de gelegenheid stellen de gronden te kopen. Dit is inherent aan het voorkeursrecht, zodat daarin ook geen aanleiding ligt voor het oordeel dat de raad misbruik heeft gemaakt van de Wvg. Echter, is de commissie uit het verweerschrift van verweerder gebleken dat reclamanten een gemotiveerd verzoek in kunnen dienen bij het college om een uitzondering te maken op de aanbiedingsverplichting, indien reclamanten kunnen aantonen dat de verkoop ten dienste staat van de realisering.

Daarnaast heeft de Afdeling eerder in haar uitspraak van 11 juli 2018 (ECLI:NL:RVS:2018:2332) geoordeeld dat de wetgever bij de totstandkoming van de Wvg het met het vestigen van een voorkeursrecht te dienen algemene belang heeft afgewogen tegen het individuele financiële belang van de betrokken grondeigenaren. De Afdeling bevestigt in haar uitspraak van 19 augustus 2020 (ECLI:NL:RVS:2020:1989) eveneens dat het enkele financiële belang niet meer afzonderlijk in de afweging hoeft te worden betrokken.

Gelet op het voorgaande concludeert de commissie dat de raad in redelijkheid een voorkeursrecht kon vestigen op de aan reclamanten toebehorende gronden.

Wellicht ten overvloede merkt de commissie nog op dat eventuele bezwaren tegen de beoogde ruimtelijke ontwikkeling van het betreffende gebied kenbaar gemaakt kunnen worden in het kader van de nog te starten planologische procedure (bestemmingsplanprocedure).

Conclusie

Concluderend is de commissie van oordeel, dat de gemeenteraad terecht en op goede gronden heeft besloten om het voorkeursrecht te vestigen op de percelen van reclamanten.

Het voorliggende bezwaarschrift dient naar het oordeel van de commissie dan ook ontvankelijk doch ongegrond te worden verklaard en het besluit dient voorts in stand te blijven.

Ten aanzien van de door reclamanten gevraagde proceskostenvergoeding wordt het volgende overwogen. Ingevolge artikel 7:15, tweede lid van de Awb worden de kosten die de belanghebbende in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, door het bestuursorgaan uitsluitend vergoed op verzoek van de belanghebbende, voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Voor een toekenning van de door reclamanten gevraagde proceskostenvergoeding in de bezwaarfase als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid van de Awb, acht de commissie geen termen aanwezig, nu in casu geen sprake is van het herroepen van het bestreden besluit wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid.

Advies

Gelet op de desbetreffende bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht, adviseert de commissie de gemeenteraad op grond van bovenvermelde overwegingen om:

1. het ingediende bezwaarschrift ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;
2. het bestreden besluit in stand te laten;
3. de door reclamanten gevraagde proceskostenvergoeding in de bezwaarfase, als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht, af te wijzen.

Echt-Susteren, 7 juli 2021

Namens de voorzitter van de Commissie bezwaarschriften Algemene Kamer

J. Marell,
secretaris